

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 1114

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 decembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 448 din 13 iulie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ alin. (2) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 515 din 5 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	5–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.220. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației pentru Universitatea din Oradea	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.549. — Ordin al ministrului energiei pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan	10–12
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
103. — Ordin pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 128/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022—31 august 2023	12–13
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
1.193. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei practici comerciale neloiale prevăzute de Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 448

din 13 iulie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) și (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Irinel Popescu în Dosarul nr. 43.773/3/2018 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 979D/2019.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, reprezentat de domnul avocat Alexandru Alin Sinocicu din cadrul Baroului București. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Alexandru Alin Sinocicu, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale invocate în prezenta cauză. Se arată, în acest sens, că prelungirea pe care procurorul o poate dispune în cursul urmăririi penale în cazul controlului judiciar pe cauțiune se realizează din 60 în 60 de zile, fără a exista un termen regresiv; cu alte cuvinte, procurorul poate dispune prelungirea măsurii preventive anterior menționate în a 60-a zi, iar în eventualitatea formulării unei plângeri împotriva soluției se creează o discriminare între inculpați, deoarece judecătorul, primind dosarul chiar după împlinirea termenului de 60 de zile, se află în imposibilitatea de a verifica, în mod real, dacă măsura preventivă în cauză mai îndeplinește toate condițiile pentru menținerea sa. Se susține că, pentru aceste motive, se creează discriminare între inculpații în privința cărora este dispusă măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune și cei cu privire la care se dispune măsura arestului preventiv și a arestului la domiciliu, deoarece dispozițiile Codului de procedură penală prevăd termenul în care procurorul își poate exercita dreptul de a solicita prelungirea acestor măsuri doar în privința acesteia din urmă. Sunt invocate considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015. Se arată, totodată, că soluția legislativă criticată încalcă accesul la justiție al inculpatului. Se face trimitere la concluziile scrise depuse la dosarul cauzei.

5. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Referitor la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, se susține că, în realitate, autorul acesteia solicită Curții Constituționale completarea textului criticat, aspect ce excedează competenței instanței de

contencios constituțional. Se arată, totodată, că stabilirea condițiilor în care poate fi prelungită măsura controlului judiciar pe cauțiune este opțiunea legiuitorului. Pe fond, se susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind invocate considerentele Deciziei nr. 115 din 28 februarie 2019.

6. În replică, referitor la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Alexandru Alin Sinocicu arată că, deși se poate vorbi despre omisiunea legiuitorului de a reglementa, primează dispozițiile art. 204 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform cărora contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare. Mai mult, se susține că nu ar fi pentru prima dată când Curtea Constituțională ar constata că omisiunea legiuitorului încalcă dispozițiile Constituției, respectiv echilibrul procesual dintre inculpați. Sunt invocate, în acest sens, Decizia nr. 302 din 4 mai 2017 și Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 19 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 43.773/3/2018, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ alin. (2) și (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Irinel Popescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate de autorul excepției împotriva unei ordonanțe de prelungire a măsurii controlului judiciar pe cauțiune.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că, spre deosebire de dispozițiile art. 235 alin. (1) și de cele ale art. 222 alin. (4) din Codul de procedură penală, care prevăd termenul în care procurorul își poate exercita dreptul de a solicita prelungirea măsurilor arestului preventiv și arestului la domiciliu, în cazul prelungirii măsurii controlului judiciar, legiuitorul a omis să prevadă un termen regresiv pentru emiterea ordonanței de prelungire a controlului judiciar, existând posibilitatea ca organul de urmărire penală să își exercite dreptul de a dispune prelungirea măsurii controlului judiciar chiar în ultima zi a duratei măsurii. Or, având în vedere că de esența măsurii preventive a controlului judiciar este aplicarea acesteia din momentul în care a fost dispusă, exercitarea de către procuror a dreptului de a dispune prelungirea controlului judiciar într-un termen mai mic de 5 zile înainte de expirarea măsurii conduce la întârzierea soluționării plângerii formulate de inculpat împotriva ordonanței de prelungire a măsurii, aceasta fiind soluționată la o dată ulterioară expirării acesteia. În această perioadă, inculpatul se află în mod efectiv sub puterea măsurii controlului judiciar, fără ca aceasta să fi putut fi supusă controlului de legalitate și temeinicie al judecătorului de drepturi și libertăți.

9. În acest context, se susține că, în măsura în care examenul de legalitate și temeinicie al judecătorului de drepturi și libertăți conduce la revocarea măsurii controlului judiciar, în fapt, constatările acestuia rămân fără efect sub aspectul perioadei cuprinse între emiterea ordonanței de prelungire a acestei măsuri și data pronunțării judecătorului de drepturi și libertăți. În această situație, dreptul de acces la justiție al inculpatului are un caracter iluzoriu.

10. Or, măsura controlului judiciar reprezintă o măsură intruzivă, care, în raport cu obligațiile stabilite de procuror, poate afecta exercițiul unor drepturi și al unor libertăți fundamentale, precum libera circulație, viața intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor etc. Astfel, pentru a putea fi evitată încălcarea unor drepturi fundamentale ale inculpatului, organul de urmărire penală trebuie să își exercite dreptul de a dispune prelungirea măsurii controlului judiciar într-un termen care să asigure și posibilitatea verificării legalității și temeiniciei prelungirii măsurii de către un judecător de drepturi și libertăți, până la expirarea duratei măsurii.

11. În continuare, susține că omisiunea de a institui un termen regresiv de cel puțin 5 zile înainte de expirarea măsurii controlului judiciar pentru prelungirea acesteia reprezintă o veritabilă discriminare generată de legiuitor între inculpații aflați sub măsura controlului judiciar și cei aflați în arest preventiv sau în arest la domiciliu. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 17 din 17 ianuarie 2017 și nr. 361 din 7 mai 2015.

12. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 20 din Constituție, raportat la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se face referire la Decizia nr. 17 din 17 ianuarie 2017. În acest context se arată că, în situația prelungirii măsurii controlului judiciar de către procuror în cursul urmăririi penale, în mod nejustificat și nerezonabil, legiuitorul a omis să prevadă că aceasta trebuie să se realizeze cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea măsurii. Or, prin acordarea dreptului procurorului de a dispune prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar fără nicio limită temporală față de finalul perioadei anterioare, în care măsura preventivă a produs efecte, se lipsește de eficiență art. 20 din Constituție, prin raportare la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că atât contestația formulată de inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, cât și plângerea împotriva ordonanței procurorului de luare a măsurii controlului judiciar se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare, astfel cum s-a decis prin Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 17 ianuarie 2017, aspect ce garantează accesul liber la justiție al persoanei care formulează astfel de cereri. În aceste condiții, se susține că omisiunea legiuitorului de a reglementa un termen regresiv pentru prelungirea măsurii controlului judiciar pe cauțiune este de natură a genera o discriminare a inculpaților față de care organele de urmărire penală își exercită dreptul de a dispune prelungirea acestei măsuri în raport cu inculpații în privința cărora organele de urmărire penală propun prelungirea măsurii arestului preventiv sau a arestului la domiciliu, măsuri cu privire la a căror prelungire legiuitorul a prevăzut un astfel de termen regresiv. Se menționează că există posibilitatea ca organele de urmărire penală să dispună prelungirea măsurii controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune în ultima zi din durata acestei măsuri; or, dispunerea prelungirii uneia dintre măsurile anterior menționate într-un termen mai mic de 5 zile înainte de expirarea acesteia determină întârzierea soluționării plângerii formulate de inculpat împotriva ordonanței de prelungire la o dată ulterioară încetării măsurii în cauză, aspect ce contravine dispozițiilor constituționale invocate în prezenta cauză. Se susține că, în vederea garantării drepturilor fundamentale invocate de inculpat, procedura prelungirii măsurii controlului judiciar și a controlului judiciar pe cauțiune ar trebui astfel reglementată încât să asigure verificarea de către judecătorul de drepturi și libertăți a legalității și temeiniciei prelungirii măsurilor preventive anterior menționate înaintea încetării acestora.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile reprezentantului autorului excepției, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 215¹ alin. (2) și (5) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate și a încheierii de sesizare, Curtea reține însă că autorul excepției critică, în realitate, prevederile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În cursul urmăririi penale, controlul judiciar poate fi prelungit de către procuror, prin ordonanță, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeiuri noi care să justifice prelungirea acestuia, fiecare prelungire neputând să depășească 60 de zile. Prevederile art. 212 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător. [...]*”

18. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 — *Accesul la justiție*, ale art. 24 — *Dreptul la apărare* și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiectul unor critici de neconstituționalitate similare, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 116 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 10 iunie 2019, prin care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate invocată.

20. Prin Decizia nr. 116 din 28 februarie 2019, paragrafele 23—30, Curtea a reținut că, drept urmare a unei critici similare, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în condițiile în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală (Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 28 noiembrie 2016).

21. Cu acel prilej, făcând referire la propria jurisprudență, Curtea a reținut, printre altele, că procesul penal implică desfășurarea unei activități compuse dintr-o succesiune de acte reglementate de legea de procedură penală, activitate care impune ca, în disciplinarea actelor procesuale și procedurale, să se țină seama și de elementul timp. De aceea, printre condițiile cerute de lege pentru ca un act procesual sau procedural să fie valabil se numără și condiția privitoare la timpul în care acesta trebuie să fie realizat. Astfel, intervalul de timp înăuntru cărui sau până la care se pot ori trebuie îndeplinite anumite activități sau acte în cadrul procesului penal trebuie fixat astfel încât procesul să păstreze în desfășurarea sa un ritm accelerat, fără însă să se împiedice aflarea adevărului sau respectarea drepturilor părților. Așadar, stabilirea unor termene pentru desfășurarea procesului penal are în vedere două obiective: pe de o parte, desfășurarea procesului penal într-un termen rezonabil, nelăsându-le organelor judiciare și părților libertatea de a acționa când vor și pe orice durată de timp, iar, pe de altă parte, termenele trebuie să asigure părților timpul necesar pentru a-și exercita drepturile procesuale și pentru a-și

îndeplini obligațiile prevăzute de lege, iar în cazul particular al măsurilor procesuale, incluzând măsurile preventive, să împiedice prelungirea duratei constrângerii peste limita necesară desfășurării normale a procesului penal. De asemenea, Curtea a reținut că, în vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi [art. 94 alin. (7) din Codul de procedură penală]. Aceasta este o veritabilă excepție de la posibilitatea procurorului de a restricționa motivat consultarea dosarului, dreptul de a avea un acces efectiv la documentele din dosarul de urmărire penală, în procedura de control al legalității măsurilor preventive, fiind reținut și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în vederea asigurării egalității de arme, în Hotărârea din 20 februarie 2014, pronunțată în Cauza *Ovsjannikov împotriva Estoniei*, paragraful 72, și în Hotărârea din 1 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Irinel Popa și alții împotriva României*, paragraful 45. Având în vedere aceste considerente, Curtea a reținut că măsura controlului judiciar este o măsură preventivă care, chiar dacă se execută în stare de libertate, limitează atât libertatea individuală a inculpatului, cât și exercitarea celorlalte drepturi fundamentale reținute de Curtea Constituțională în cuprinsul Deciziei nr. 712 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, respectiv libera circulație, viața intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică, reglementate la art. 25, 26, 39, 41 și, respectiv, 45 din Constituție, limitări determinate de impunerea în sarcina inculpatului a obligațiilor prevăzute la art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală și a unora sau a tuturor obligațiilor prevăzute la art. 215 alin. (2) din Codul de procedură penală. Așa fiind, prelungirea acestei măsuri obligă la asigurarea garanțiilor procesuale specifice dreptului la apărare (Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, precizată, paragrafele 17—20).

22. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a observat că, prin decizia anterior menționată, pe de-o parte, a constatat că pentru respectarea drepturilor inculpatului este necesară audierea acestuia înaintea prelungirii de către procuror, în cursul urmăririi penale, a măsurii preventive a controlului judiciar, iar, pe de altă parte, a evidențiat reperatele unui comportament constituțional — asigurarea garanțiilor procesuale specifice dreptului la apărare — pe care organul de urmărire penală ar trebui să îl aplice cu ocazia prelungirii măsurii controlului judiciar.

23. Așa fiind, Curtea a reținut că instanța de contencios constituțional, analizând criticile de neconstituționalitate similare cu cele din prezenta cauză, a apreciat că prevederile constituționale sunt salvgardate prin stabilirea obligativității audierii inculpatului înaintea prelungirii de către procuror, în cursul urmăririi penale, a măsurii preventive a controlului judiciar.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Irinel Popescu în Dosarul nr. 43.773/3/2018 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

În concluzie, instanța de contencios constituțional a apreciat ca nefiind necesară sancționarea din perspectivă constituțională a nereglementării unui termen de 5 zile anterior expirării măsurii controlului judiciar, în care procurorul își poate exercita dreptul de a solicita prelungirea acesteia.

24. În acest context, Curtea a constatat că autorul excepției, prin modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate, pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală.

25. Curtea a reținut că, în cazul în care este pusă în discuție însăși constituționalitatea interpretării și aplicării pe care un text de lege le-a primit în practică, în jurisprudența sa, a constatat că este competentă să realizeze o astfel de analiză, de vreme ce deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări. În acest caz, Curtea are competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției (Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, paragraful 30).

26. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a observat că în cazul prelungirii măsurii controlului judiciar de către procuror, în cursul urmăririi penale, nu s-a demonstrat existența unei practici cvasiunanime și de durată, în sensul nerespectării garanțiilor procesuale specifice dreptului la apărare care să determine neconstituționalitatea dispozițiilor criticate (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 344 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 28 august 2018, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Decizia nr. 53 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 11 mai 2017).

27. Prin urmare, Curtea a constatat că autorul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, și nu instanței de contencios constituțional, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală fiind inadmisibilă.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus menționată, atât considerentele, cât și soluția pronunțată prin decizia mai sus invocată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 515

din 5 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (5), în privința cuvântului „plenului”, coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Angela-Bianca Ispas în Dosarul nr. 561/57/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.914D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Consideră că nici textele de lege criticate și nici cele constituționale, pretins încălcate, nu au o legătură directă cu criticile formulate, deoarece acestea vizează, în esență, efectul suspensiv de drept de care beneficiază, în temeiul Legii nr. 317/2004, contestația formulată împotriva hotărârilor plenului Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), spre deosebire de hotărârile secțiilor aceleiași entități publice, care nu pot fi suspendate în același temei, ci doar în baza Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Aceste instituții juridice, referitoare la competența plenului, respectiv a secțiilor CSM, se regăsesc în alte reglementări, care nu fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 561/57/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (5), în privința cuvântului „plenului”, coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Angela-Bianca Ispas într-o cauză având ca obiect soluționarea

cererii de suspendare a executării unei hotărâri prin care Secția pentru procurori a CSM a respins contestația formulată de autoarea excepției cu privire la o hotărâre prin care comisia de organizare a concursului de promovare pe loc în funcții de execuție a procurorilor a respins candidatura acesteia pe motivul neîndeplinirii condiției de vechime.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, prin faptul că se referă la hotărârile plenului, și nu ale secțiilor CSM, lipsesc hotărârile pronunțate în materia drepturilor și carierei judecătorilor și procurorilor de efectul suspendării de drept a executării în ipoteza contestării acestora. Se arată că, până la introducerea în concepția Legii nr. 317/2004 a principiului separării carierelor de judecător și procuror, prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, plenul CSM hotăra cu privire la aspectele legate de cariera și drepturile magistraților, iar contestarea acestor hotărâri avea efect suspensiv de executare în temeiul art. 29 alin. (5) coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004. Însă, în urma modificărilor legislative mai sus menționate, o serie de atribuții importante ale plenului CSM au fost mutate în sarcina secțiilor, astfel că dispozițiile art. 29 alin. (5)—(8), criticate în cauza de față, nu se mai pot aplica în cazul hotărârilor pronunțate de secțiile CSM. În consecință, este afectat rolul constituțional al CSM de garant al independenței justiției, atribuit de art. 133 alin. (1) din Legea fundamentală, rol ce nu poate viza doar o secție a CSM, deci o activitate desfășurată „în cerc restrâns” care include aspecte esențiale ale drepturilor și carierei judecătorilor și procurorilor, cum ar fi dreptul de a promova în carieră.

6. În lipsa efectului suspensiv de executare a hotărârilor Secției pentru judecători sau ale Secției pentru procurori pe care îl au normele speciale, cu caracter derogatoriu, cuprinse la art. 29 alin. (5)—(8) din Legea nr. 317/2004, persoana interesată de obținerea suspendării executării actului administrativ reprezentat de hotărârea Secției pentru procurori a CSM pronunțată cu privire la drepturile și cariera procurorilor este obligată să urmeze calea dreptului comun, prescrisă de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Or, art. 14 alin. (1) din această lege, referitor la suspendarea executării actului administrativ contestat, face trimitere la noțiunea de „pagubă iminentă”, definită la art. 2 alin. (1) lit. ș) din aceeași lege și care, referindu-se numai la prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, la perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, elimină posibilitatea invocării unui alt interes de altă natură decât cel material, cum ar fi dreptul procurorului la promovare în interesul realizării justiției. Prin urmare, această limitare a naturii pagubei iminente în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 este neconstituțională, îngrijind dreptul persoanei vătămate în alt sens decât printr-o pagubă materială prezentă sau viitoare și afectând, în final, garanțiile de independență a justiției.

7. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Odată cu separarea, în cadrul CSM, a competențelor decizionale în privința carierei magistraților, legiuitorul a stabilit implicit și caracterul de acte administrative al hotărârilor pronunțate de cele două secții ale CSM cu privire la cariera magistraților, acestea putând fi contestate la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun. Cât privește sfera noțiunii de „pagubă iminentă”, în jurisprudența în materie a Curții Constituționale (deciziile nr. 349 din 24 aprilie 2012, nr. 794 din 3 iunie 2010, nr. 673 din 10 octombrie 2006, nr. 1.129 din 27 noiembrie 2007, nr. 1.109 din 8 septembrie 2011 sau nr. 1.354 din 13 octombrie 2011) s-a stabilit că dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 cuprind repere clare în funcție de care instanța de judecată poate acorda, la cerere, suspendarea executării actului administrativ atacat, fără a depinde exclusiv de o pagubă actuală, deci fără a exclude și existența unui prejudiciu moral pretins de persoana vătămată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în actul de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (5), în privința cuvântului „plenului”, coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, modificată și completată prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018. În realitate, obiectul excepției îl formează dispozițiile art. 29 alin. (5) coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004, texte care, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul conținut:

— Art. 29 alin. (5)—(8) din Legea nr. 317/2004: „(5) *Hotărârile plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor se redactează în cel mult 20 de zile și se comunică de îndată.*

(6) *Hotărârile prevăzute la alin. (5) se publică în Buletinul Oficial al Consiliului Superior al Magistraturii și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 10 zile de la redactare.*

(7) *Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători.*

(8) *Contestația formulată de judecătorul sau procurorul vizat de hotărârea prevăzută la alin. (5) suspendă executarea măsurii dispuse cu privire la cariera și drepturile acestuia.”*

12. Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a fost abrogată prin art. 96 alin. (4) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 16 noiembrie 2022, noua reglementare în materie intervenind asupra soluției legislative criticate în cauză. Însă, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională va analiza dispozițiile de lege criticate, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare, dar continuă să producă efecte juridice în litigiul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

13. De asemenea, sunt criticate și dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, modificate și completate prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, având următorul conținut normativ:

— Art. 2 (*Semnificația unor termeni*) alin. (1) lit. ș): „(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...] ș) *pagubă iminentă — prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;*”.

14. Normele constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele ale art. 52 alin. (1) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 124 alin. (1) cu referire la principiul legalității în activitatea de îndeplinire a justiției și ale art. 133 alin. (1) potrivit căruia Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, Curtea observă că, prin Legea nr. 234/2018, legiuitorul a adus o serie de modificări esențiale de concepție asupra modului de funcționare și organizare a Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), reglementat prin Legea nr. 317/2004. Chiar dacă, structural, CSM a fost de la începutul înființării sale compus din două secții distincte — Secția pentru judecătorești și Secția pentru procurori —, Legea nr. 234/2018 a introdus filosofia separării carierelor în cadrul celor două ramuri ale magistraturii, astfel că o serie dintre atribuțiile pe care anterior le exercita plenul CSM, ca autoritate unică prevăzută de Constituție cu rolul de garant al independenței justiției [art. 133 alin. (1) din Legea fundamentală] au fost distribuite celor două secții ale CSM, în mod corespunzător. Legea nr. 234/2018 a fost supusă în două rânduri controlului de constituționalitate anterior promulgării, Curtea luând act, prin Decizia nr. 61 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 6 martie 2018, și Decizia nr. 251 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 4 mai 2018, de noul principiu al separării carierelor de judecător și procuror și considerând, în principiu, că acesta nu contravine normelor fundamentale ale art. 133 și 134, referitoare la CSM.

16. În prezenta cauză, autoarea excepției reclamă, în calitate de procuror candidat la concursul de promovare pe loc în funcție de execuție, organizat la data de 20 octombrie 2019, și respins pe motivul neîndeplinirii cerințelor legale de vechime, faptul că, ulterior modificărilor aduse Legii nr. 317/2004 prin Legea nr. 234/2018, hotărârile privind cariera procurorilor, mai exact, privind promovarea acestora, nu mai aparțin plenului CSM, ci Secției pentru procurori a CSM, iar din acest motiv contestația formulată de procurorul candidat nu mai beneficiază de efectul suspensiv de executare de drept, conferit expres de art. 29

alin. (8) din Legea nr. 317/2004, întrucât obiectul acesteia nu mai este hotărârea plenului CSM, așa cum prevede *expressis verbis* art. 29 alin. (5) din aceeași lege și la care art. 29 alin. (8) face trimitere, ci hotărârea Secției pentru procurori. În consecință, este obligat să urmeze calea dreptului comun pentru a solicita suspendarea executării hotărârii Secției pentru procurori (act administrativ), însă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 condiționează suspendarea executării actului de existența unei pagube iminente, care, în termenii art. 2 alin. (1) lit. ș) din această lege, nu cuprinde însă și prejudiciul moral sau alte interese legitime, cum ar fi promovarea în funcție, care, la rândul său, servește interesului realizării justiției și garanțiilor independenței acesteia.

17. Curtea constată că există, într-adevăr, o lipsă de corelare între dispozițiile art. 29 din Legea nr. 317/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 234/2018, dar că aceasta nu contravine normelor fundamentale invocate în susținerea excepției, referitoare la rolul constituțional al CSM, la principiile îndeplinirii justiției și la dreptul persoanei vătămate de a se adresa autorității publice pentru repararea pagubei sau recunoașterea dreptului pretins încălcat.

18. Astfel, potrivit noii concepții a legiuitorului, implementate prin modificările legislative aduse concomitent atât Legii nr. 317/2004, cât și Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor) și Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară) — acte normative abrogate în prezent —, nu toate atribuțiile care vizează cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor sunt exercitate de plenul CSM, unele dintre acestea — printre care și atribuțiile privind promovarea — fiind repartizate secției corespunzătoare a CSM, așa cum se poate observa din lectura comparativă a prevederilor art. 35 și 40 din Legea nr. 317/2004, în redactarea inițială și ulterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 234/2018.

19. Așa fiind, sub imperiul noilor modificări legislative, Secția pentru procurori a CSM a aprobat, prin Hotărârea nr. 681 din 23 iulie 2019, în prezent abrogată, Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a procurorilor în funcții de execuție. Potrivit art. 14 din acest regulament, comisia de organizare a concursului verifică îndeplinirea condițiilor legale de participare la concurs a candidaților, iar listele cu rezultatele acestor verificări pot fi contestate, în termen de 2 zile de la publicarea lor, la CSM, fiind soluționate de Secția pentru procurori. De îndată după pronunțarea hotărârii secției, comisia de organizare a concursului întocmește lista finală a candidaților care îndeplinesc condițiile de participare la concurs, care se afișează la sediile parchetelor și se publică simultan pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

20. Continuarea demersului de contestare este prevăzută de art. 9 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată prin Legea nr. 207/2018, potrivit căruia „Hotărârile Secției pentru judecători, respectiv ale Secției pentru procurori ale Consiliului Superior al Magistraturii, în orice alte situații decât cele prevăzute la art. 134 alin. (3) din Constituția României, republicată, în care Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun.” În redactarea sa anterioară, art. 9 avea următorul cuprins: „Plenul Consiliului

Superior al Magistraturii funcționează ca instanță de judecată pentru soluționarea contestațiilor formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară.” Așadar, dacă anterior implementării principiului separării carierelor de judecător și procuror, plenul CSM era instanța competentă să soluționeze contestațiile formulate împotriva hotărârilor secțiilor CSM pronunțate în alte materii decât cea disciplinară, implementarea noului principiu a impus și modificarea competenței de judecată a acestor contestații, care nu mai revine plenului CSM, ci secției de contencios administrativ a curții de apel competente teritorial.

21. În acest context, se remarcă, totodată, dispozițiile art. 29 alin. (8) din Legea nr. 317/2004, care au fost modificate prin Legea nr. 234/2018, în sensul distincției operate în virtutea principiului separării carierelor de judecător și de procuror, astfel: „Contestația formulată de judecătorul sau procurorul vizat de hotărârea prevăzută la alin. (5) suspendă executarea măsurii dispuse cu privire la cariera și drepturile acestuia.” Anterior acestei intervenții legislative, alin. (8) al art. 29 din Legea nr. 317/2004 se referea, fără nicio distincție, la „contestație”, acțiune cu efect suspensiv de drept asupra executării hotărârii CSM. Corelând însă alin. (8) cu alin. (5) al art. 29, ulterior adoptării Legii nr. 234/2018, se observă o neconcordanță între acestea întrucât alin. (5) nu a fost modificat în același sens, al distincției dintre hotărârea plenului CSM și hotărârea secției corespunzătoare a CSM, pronunțată în urma contestației formulate de persoana interesată, judecător sau procuror.

22. Prin urmare, dispozițiile criticate ale art. 29 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, referindu-se, chiar și după adoptarea Legii nr. 234/2018, la „hotărârile plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor”, sunt necorelate cu ansamblul normativ al prevederilor care, ulterior modificărilor aduse în anul 2018 legilor justiției, au implementat un nou model de abordare a aspectelor legate de promovarea judecătorilor și procurorilor, în sensul că acestea nu mai revin plenului CSM, ci fiecărei secții corespunzătoare a CSM, și nici nu mai pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ci la secția de contencios administrativ a curții de apel competente, conform dreptului comun, adică Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

23. Curtea constată, în acest sens, că art. 35 din Legea nr. 317/2004 a menținut în competența plenului CSM, chiar și după adoptarea Legii nr. 234/2018, unele atribuții referitoare la cariera judecătorilor și procurorilor, dar printre acestea nu se mai numără și cele privind promovarea, acestea din urmă fiind transferate în mod expres, prin modificările aduse în anul 2018, în competența secției corespunzătoare a CSM, astfel cum reglementează aceeași lege la art. 40 alin. (1) lit. h) cu privire la promovarea judecătorilor și, respectiv, la art. 40 alin. (2) lit. i) cu privire la promovarea procurorilor. În acest caz particular, al promovării, hotărârea prin care se soluționează contestația cu privire la rezultatele verificării îndeplinirii condițiilor legale de participare la concurs de promovare aparține secției corespunzătoare a CSM, și nu plenului CSM, astfel că nu se poate aplica efectul suspensiv de executare de drept pe care îl conferă contestației art. 29 alin. (8) dacă aceasta este formulată împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (5), adică împotriva hotărârilor plenului CSM.

24. Curtea reține, pe de altă parte, că lipsa de corelare mai sus arătată a fost corectată odată cu adoptarea, în anul 2022, a noilor legi ale justiției, art. 29 alin. (5) și (6) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii stabilind următoarele: „(5) Hotărârile cu caracter individual ale plenului și secțiilor privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor

se redactează în cel mult 20 de zile de la adoptare, se comunică de îndată și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 10 zile de la redactare. (6) Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători. Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.”

25. Revenind la chestiunea suspendării de drept a executării hotărârii Secției pentru procurori, se reține că aceasta se poate obține potrivit art. 9 din Legea nr. 304/2004, respectiv în condițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004, care reglementează condițiile în care instanța poate acorda suspendarea actului administrativ atacat, situație în care instanța soluționează cererea de suspendare de urgență și cu precădere, cu citarea părților, hotărârea dată cererii de suspendare fiind executorie de drept. Urmând acest demers, autoarea excepției consideră că definiția prevăzută de art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 pentru noțiunea de „pagubă iminentă” limitează sfera acesteia doar la producerea unui prejudiciu material viitor și previzibil, excluzând prejudiciul moral și împiedicând astfel instanța să dispună suspendarea actului administrativ atacat.

26. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 794 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iulie 2010, a observat că art. 14 din Legea nr. 554/2004 impune întrunirea a trei condiții pentru ca instanța să poată dispune suspendarea: existența cazului bine justificat, prevenirea unei pagube iminente și dovada că persoana vătămată a formulat recursul prealabil la autoritatea emitentă a actului respectiv. Analizând definiția noțiunii de „pagubă iminentă”, care, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, semnifică prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, Curtea a constatat că legiuitorul a conferit reglementării un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuție, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminența pagubei nu se prezumă, ci trebuie dovedită de către persoana care a solicitat

suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze cu privire la aceasta.

27. În considerarea celor de mai sus și a criticilor de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, Curtea Constituțională reține că, prin natura sa, paguba iminentă nu se poate disocia de latura sa materială, concretă, nici cea actuală, nici cea previzibilă, din viitor, având în vedere că suspendarea executării actului administrativ este o măsură de excepție de la regula executării lui, iar excepția trebuie să răspundă unor imperative de urgență și de necesitate, care să se justifice rațional prin iminența producerii în mod real a unei pagube cuantificabile, actuale sau eventuale, instanța putând aprecia asupra semnificației, întinderii și gravității acestei pagube și dispunând în consecință măsura suspendării executării respectivului act administrativ pentru o perioadă determinată de timp. Totodată, legiuitorul a luat în considerare și posibilitatea amenințării unui interes general, și nu doar particular, referindu-se la perturbarea gravă, în viitor, a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, această ipoteză acoperind și cazul de față, înfăptuirea justiției reprezentând un serviciu public, iar autoarea excepției invocând interesul realizării justiției și al garantării independenței justiției.

28. Prin urmare, Curtea constată că, deși în cazul autoarei excepției nu a putut opera suspendarea de drept a executării hotărârii Secției pentru procurori în virtutea regulilor speciale prevăzute de art. 29 din Legea nr. 317/2004 — necorelate corespunzător cu funcționarea principiului separării carierei de judecător de cea de procuror, introdus prin Legea nr. 234/2018 —, reglementările de drept comun au oferit persoanei interesate/vătămate o altă cale pentru atingerea aceluiași scop, reprezentată de contenciosul administrativ, dreptul său garantat de art. 52 alin. (1) din Constituție nefiind, astfel, afectat.

29. Cât privește susținerile autoarei excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 124 alin. (1) și ale art. 133 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acestea nu sunt de natură să demonstreze modalitatea în care textele de lege criticate contravin principiilor înfăptuirii justiției sau rolului de garant al independenței justiției al CSM, iar Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în formularea unor critici pertinente în sensul arătat, astfel că normele constituționale invocate sunt lipsite de incidență în cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Angela-Bianca Ispas în Dosarul nr. 561/57/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 29 alin. (5) coroborat cu art. 29 alin. (6)—(8) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației pentru Universitatea din Oradea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1), art. 293 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară bun de interes public național și se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Educației pentru Universitatea din Oradea a imobilului cu destinația de spațiu de învățământ, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 232 din 16.08.2023.

Art. 2. — Predarea-primirea imobilului transmis potrivit art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între Consiliul Județean

Bihor și Universitatea din Oradea, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Educației își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Ligia Deca
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

București, 29 noiembrie 2023.
Nr. 1.220.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE a imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Educației pentru Universitatea din Oradea

Ordonator principal de credite				Codul fiscal	Denumirea		
				13729380	Ministerul Educației		
Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil care face obiectul actului normativ	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică ce administrează imobilul	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de către Ministerul Finanțelor.	8.26.10	Spații de învățământ	Județul Bihor, municipiul Oradea, strada Ceyrat nr. 4	Teren în suprafață de 2.446 mp, nr. cadastral: 201902; corp de clădire C1, anul edificării — 1890, regim de înălțime — parter, suprafața construită — 626 mp, suprafața desfășurată — 626 mp, nr. cadastral — 201902-C1, înscrise în Cartea funciară nr. 201902 Oradea	Ministerul Educației pentru Universitatea din Oradea CUI 4287939	Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 232 din 16 august 2023	1.183.334,38

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan

Având în vedere:

- Referatul de aprobare nr. 236.010 din 9.11.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin prevăzut la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2023 privind acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2023 privind acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2022 privind decarbonizarea sectorului energetic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 334/2022, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 4 pct. 28 din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 916/2023 pentru suplimentarea bugetului Ministerului Energiei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2023, în vederea acoperirii unor cheltuieli de operare a unor active funcționale din domeniul public și domeniul privat al statului;
- Ordinul ministrului energiei nr. 1.227/2023 privind încredințarea bunurilor ce compun activele funcționale energetice și industriale din cadrul Sucursalei Electrocentrale Pârșeni, Exploatarea Miniere Lonea, Exploatarea Miniere Livezeni, Exploatarea Miniere Vulcan, Exploatarea Miniere Lupeni, Prestserv Petroșani, Sediului executiv din domeniul public sau privat al statului în vederea administrării acestora de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., în numele Ministerului Energiei;
- Protocolul de predare-primire a bunurilor nr. 17.501 din 16.10.2023, semnat între reprezentantul legal al Ministerului Energiei și cel al Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A.;
- prevederile art. 25—30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și *de minimis*;
- necesitatea implementării imediate a Planului de închideri mine, aferent perioadei 2023—2032, pentru autorizarea de către Comisia Europeană a unor măsuri de sprijin necesare implementării programului de decarbonizare a exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan;
- angajamentele asumate de România în implementarea de urgență a activităților prevăzute de Decizia Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive (2010/787/UE), în temeiul:
 - art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2023;
 - art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele metodologice privind monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Ajutorul de stat prevăzut la alin. (1) se acordă în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2023 privind acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan.

Art. 2. — Prezentele norme metodologice au drept scop stabilirea principiilor și regulilor de bază pentru monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, precum și a atribuțiilor structurilor responsabile din cadrul Ministerului Energiei și Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A.

Art. 3. — Ministerul Energiei, prin Direcția generală politici energetice și Green Deal și Direcția generală ajutor de stat și fonduri europene, și Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei,
Sebastian-Ioan Burduja

București, 23 noiembrie 2023.
Nr. 1.549.

NORME METODOLOGICE

privind monitorizarea, evaluarea și controlul utilizării ajutorului de stat de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan

Art. 1. — (1) Activitatea de monitorizare constă în colectarea, procesarea, verificarea datelor și a informațiilor care atestă executarea lucrărilor, certificate de un terț (diriginte de șantier) sau de o comisie numită prin decizie a directorului general, corespunzătoare activităților prevăzute în anexa nr. 1 — Lista activităților de închidere și punere în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan necesar a fi realizate de Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2023 privind acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan.

(2) Datele și informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate de Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. și vor conține: notă justificativă privind descrierea lucrărilor executate, respectiv descrierea acestora pe fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2023 și fiecare exploatare minieră, procese-verbale de recepție a lucrărilor executate, aprobate de conducerea fiecărei exploatare miniere și însușite de reprezentantul legal al societății.

(3) Monitorizarea activităților enumerate la alin. (1) se va realiza de către Direcția generală politici economice și Green Deal.

Art. 2. — (1) Activitatea de evaluare constă în identificarea, în conformitate cu practicile europene și naționale, a măsurilor de închidere a minelor și de refacere a mediului bazate pe evaluarea riscurilor, cu considerarea deciziilor privind necesitatea și amploarea acțiunilor de remediere bazate pe criteriul riscurilor și pericolelor la adresa oamenilor, proprietății și mediului.

(2) Prin activitatea de evaluare, Ministerul Energiei se asigură de faptul că activitățile prevăzute la art. 1 sunt în concordanță cu angajamentele asumate de România în implementarea de urgență a activităților prevăzute de Decizia Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive (2010/787/UE).

(3) Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. va pune la dispoziție, în scopul evaluării, documentele justificative ale încadrării fiecărei lucrări executate.

(4) Activitatea de evaluare descrisă la alin. (1) se va realiza de către Direcția generală politici economice și Green Deal.

Art. 3. — (1) Controlul utilizării ajutorului de stat se realizează prin activitatea de emitere a vizei de certificare în privința realității, regularității și legalității și a bunului de plată pe documentele finale emise de Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A.

(2) Activitatea de control efectuată prin emiterea vizei de „certificat în privința realității, regularității și legalității” constă în verificarea următoarelor documente:

a) facturi, contracte care justifică utilizarea sumelor și documente justificative privind cheltuielile salariale;

b) angajamente legale pe baza cărora s-au efectuat respectivele prestări de servicii/livrări de bunuri/execuții de lucrări (comenzi, contracte);

c) procesele-verbale de recepție cantitativă și calitativă care confirmă efectuarea serviciilor prestate/bunurilor livrate/lucrărilor executate, asumate de directorii fiecărei exploatare miniere și aprobate de directorul general al societății.

(3) Activitatea de control efectuată prin emiterea vizei de „bun de plată” constă în verificarea următoarelor documente:

a) facturi, contracte care justifică utilizarea sumelor și documente justificative privind cheltuielile salariale;

b) angajamente legale pe baza cărora s-au efectuat respectivele prestări de servicii/livrări de bunuri/execuții de lucrări, cum ar fi, dar fără a se limita la, comenzi, contracte și altele asemenea;

c) procesele-verbale de recepție cantitativă și calitativă care confirmă efectuarea serviciilor prestate/bunurilor livrate/lucrărilor executate.

(4) Direcția generală politici energetice și Green Deal va certifica în privința realității, regularității și legalității, iar Direcția generală ajutor de stat și fonduri europene va da viza „bun de plată”.

(5) Ministerul Energiei poate efectua și controale la fața locului în vederea verificării respectării condițiilor de acordare a ajutorului de stat și pentru a dispune măsurile ce se impun în situația în care condițiile de acordare a ajutorului de stat nu au fost respectate.

(6) Controlul la fața locului se dispune prin ordin al ministrului energiei, prin care se stabilesc atât condițiile de efectuare a acestuia, cât și persoanele desemnate în acest scop.

Art. 4. — (1) Pe baza constatărilor reieșite din activitatea de monitorizare, în cazul în care se constată neautorizarea ajutorului de stat pentru închiderea în siguranță a minelor de huiă de către Comisia Europeană sau nerespectarea de către Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. a destinației sumelor acordate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2023 privind acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huiă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan, Ministerul Energiei, prin Direcția generală ajutor de stat și fonduri europene, va lua măsurile necesare în vederea recuperării ajutoarelor de stat și a dobânzilor aferente, în condițiile capitolului VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor europene în domeniul recuperării ajutoarelor de stat.

(2) Decizia de stopare/recuperare se aprobă de conducerea Ministerului Energiei și trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

a) emitentul deciziei, sediul social și codul de identificare ale acestuia;

b) numărul și data deciziei;

c) denumirea operatorului economic debitor;

d) codul unic de înregistrare al debitorului;

e) domiciliul fiscal al debitorului;

f) obiectul deciziei;

g) motivele de fapt și de drept care au condus la emiterea deciziei;

h) temeiul legal și modalitatea de acordare a ajutorului de stat;

i) quantumul ajutorului de stat de care are dreptul să beneficieze;

j) temeiul legal în baza căruia s-a dispus stoparea ajutorului de stat/de *minimis*;

k) data la care se realizează stoparea acordării ajutorului de stat, respectiv data producerii situației de fapt care determină, potrivit prevederilor legale, măsura stopării;

l) temeiul legal al puterii executorii a deciziei;

m) organul la care se poate depune contestația și termenul de depunere a acesteia;

n) numele și semnătura ministrului energiei sau ale persoanei delegate.

(3) Deciziile de stopare/recuperare se comunică Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. de către Direcția generală ajutor de stat și fonduri europene în termen de 5 zile de la emitere, în vederea rambursării voluntare.

(4) În situația în care sumele reprezentând ajutor de stat nu sunt achitate voluntar, deciziile prevăzute la alin. (3) se transmit, în cel mult 20 de zile lucrătoare de la comunicare, organelor fiscale competente, în vederea recuperării ajutorului de stat, inclusiv a dobânzilor aferente, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cadrul executării silite a deciziilor prevăzute la alin. (3), Ministerul Energiei calculează valoarea dobânzii pentru perioada cuprinsă între data plății ajutorului de stat și data emiterii deciziei de recuperare inclusiv, iar organele fiscale competente vor calcula valoarea dobânzii pentru perioada cuprinsă între data emiterii deciziei de recuperare și data

recuperării sau a rambursării integrale a sumelor datorate de către beneficiar.

Art. 5. — (1) Justificarea bunurilor, serviciilor și lucrărilor solicitate spre a fi decontate, precum și recepția acestora intră în sarcina exclusivă a Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A., care are obligația respectării în totalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2023 privind acordarea unui ajutor de stat Complexului Energetic „Valea Jiului” — S.A. pentru închiderea și punerea în siguranță a extracției de huilă din cadrul exploatărilor miniere Lonea, Lupeni, Livezeni și Vulcan.

(2) Ca urmare a executării lucrărilor/prestării serviciilor/livrării bunurilor în conformitate cu prevederile legii în materie de achiziții publice, dar și cu alte prevederi legale, pentru decontarea lucrărilor prevăzute la art. 1, Societatea Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A. are obligația de a întocmi documente justificative din care să reiasă prestarea serviciilor/execuția lucrărilor/livrarea bunurilor, respectiv: rapoarte de activități/informări/deconturi/procese-verbale de recepție cantitativă și calitativă/orice alte documente relevante. Documentele justificative vor fi asumate de către conducerea Societății Complexul Energetic „Valea Jiului” — S.A.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 128/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022—31 august 2023

Având în vedere prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 357/2022, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și f) și alin. (5) și ale art. 10 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 128/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022—31 august 2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 din 20 octombrie 2022, se modifică și completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022—31 martie 2025”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022—31 martie 2025, prevăzute de art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 357/2022, cu modificările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. La anexă, titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„NORME METODOLOGICE

privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022—31 martie 2025”

4. În anexă, la articolul 4 litera a), după punctul (iii) se introduc două noi puncte, punctele (iv) și (v), cu următorul cuprins:

„(iv) repartizarea trimestrială a costurilor estimate în tarife, pentru fiecare an din perioada 2023—2025, se realizează prin aplicarea procentului rezultat din raportarea cantităților trimestriale de CT, recunoscute de ANRE, pentru OD în anul anterior celui pentru care se stabilesc venituri reglementate, la cantitatea totală de CT recunoscută în același an de reglementare;

(v) costurile estimate aferente CT, care se includ în calculul veniturilor reglementate ale anilor de reglementare 2024 și 2025, se determină pe baza cantității de CT recunoscute de ANRE în anul anterior celui pentru care se stabilesc venituri reglementate și a unui preț mediu ponderat de achiziție a gazelor naturale, calculat pe baza următoarelor ipoteze:

— 75% din cantitatea estimată de CT se achiziționează la prețul mediu de 150 lei/MWh, fără tarife, în perioada specificată în Legea nr. 357/2022 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei;

— 25% din cantitatea estimată de CT se achiziționează la un preț mediu estimat de OD.”

5. În anexă, la articolul 4, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) În cazul OTS:

(i) costurile estimate în tarife, aferente anilor de reglementare 2021—2022 și, respectiv, 2022—2023, sunt cele prognozate pentru anul de reglementare 2021—2022, cuprinse în tarifele în vigoare începând cu data de 1 octombrie 2021;

(ii) repartizarea trimestrială a costurilor estimate în tarife, pentru fiecare an de reglementare din perioada 1 ianuarie 2022—30 septembrie 2023, se realizează prin aplicarea procentului rezultat din raportarea cantităților trimestriale de CT, recunoscute de ANRE, în anul de reglementare 2020—2021, la cantitatea totală de CT recunoscută în același an de reglementare;

(iii) costurile estimate în tarife, aferente anului de reglementare 2023—2024, sunt reprezentate de costurile operaționale prevăzute la art. 11 lit. c) din Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 41/2019, cu modificările și completările ulterioare, prognozate pentru anul de reglementare 2023—2024, cuprinse în tarifele în vigoare începând cu data de 1 octombrie 2023;

(iv) repartizarea trimestrială a costurilor estimate în tarife, pentru anul de reglementare 2023—2024, se realizează prin aplicarea procentului rezultat din raportarea cantităților trimestriale de CT, recunoscute de ANRE, aferente anului de reglementare 2021—2022, la cantitatea totală de CT recunoscută în calculul tarifelor aceluiași an de reglementare;

(v) costurile estimate în tarife, aferente anului de reglementare 2024—2025, sunt cele prognozate pentru acest an conform Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 41/2019, cu modificările și completările ulterioare;

(vi) repartizarea trimestrială a costurilor estimate în tarifele aferente anului de reglementare 2024—2025 se realizează prin aplicarea procentului rezultat din raportarea cantităților trimestriale de CT, recunoscute de ANRE, în anul de reglementare 2022—2023, la cantitatea totală de CT recunoscută în același an de reglementare.”

6. În anexă, după articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 23, cu următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Până la data de 31 decembrie 2023 ANRE transmite OS repartizarea trimestrială a cantităților de CT recunoscute în tarifele reglementate pentru anul de reglementare 2022, în cazul OD, și, respectiv, anul de reglementare 1 octombrie 2021—31 decembrie 2022, în cazul OTS, prevăzute la art. 4.

(2) Pentru următorii ani, ANRE transmite OS repartizarea trimestrială a cantităților de CT recunoscute în tarifele reglementate, în termen de 30 de zile de la aprobarea tarifelor reglementate.

(3) Pe baza datelor precizate la alin. (1) și (2) OS va proceda la regularizarea sumelor capitalizate trimestrial.”

Art. II. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și titularii de licență de operare a sistemelor de distribuție vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 28 noiembrie 2023.

Nr. 103.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei practici comerciale neloiale prevăzute de Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar

În temeiul prevederilor art. 19 alin. (4) lit. d), art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 10 alin. (10) și (12) din Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de către Plenul Consiliului Concurenței se pun în aplicare Instrucțiunile privind acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei practici comerciale neloiale prevăzute de Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și

alimentar, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 20 octombrie 2023.
Nr. 1.193.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei practici comerciale neloiale prevăzute de Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 10 alin. (10) și (12) din Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Scopul prezentelor instrucțiuni este de a stabili procedura de acordare a unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei fapte ce constituie practici comerciale neloiale.

2. Prezentele instrucțiuni prezintă modul general în care, în cazul întreprinderilor care recunosc, în mod expres, săvârșirea practicilor comerciale neloiale prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar, denumită în continuare *lege*, și propun măsuri care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, Consiliul Concurenței poate aplica procedura specifică privind recunoașterea.

CAPITOLUL II

Acordarea unui tratament favorabil întreprinderilor care recunosc săvârșirea unei practici comerciale neloiale prevăzute la art. 3 și 4 din lege

3. Pe tot parcursul cercetării aprofundate, părțile implicate au posibilitatea de a recunoaște practica comercială neloială supusă analizei, prevăzută la art. 3 și 4 din lege. Reducerea cuantumului amenzii este posibilă doar în baza unei solicitări exprese formulate de către întreprinderea interesată. Solicitarea

conține recunoașterea expresă, clară și neechivocă a răspunderii pentru încălcare. Pentru a putea fi luată în considerare, cererea de recunoaștere trebuie să cuprindă elementele cerizate în formularul de recunoaștere a încălcării prevederilor legii, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni, și să fie comunicată, cel mai târziu, la momentul transmiterii punctului de vedere al contravenientului față de fapta săvârșită.

4. În cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 alin. (2) lit. a) și b) din lege, odată cu transmiterea punctului de vedere, întreprinderea poate recunoaște, în mod expres, săvârșirea practicii comerciale neloiale și propune măsuri care duc la înlăturarea cauzelor încălcării, cererea de recunoaștere fiind prezentată Plenului Consiliului Concurenței împreună cu nota de concluzii.

5. În situația în care întreprinderea recunoaște săvârșirea practicii comerciale neloiale, nota de concluzii și decizia de sancționare vor cuprinde o descriere succintă a faptelor, recunoașterea acceptată, încadrarea legală, cuantumul amenzii rezultate ca urmare a aplicării beneficiului recunoașterii conform prevederilor art. 10 alin. (9) din lege, precum și al celei datorate în cazul pierderii acestui beneficiu. Măsurile de remediere acceptate vor fi incluse în decizia adoptată de către Plenul Consiliului Concurenței.

6. În situația prevăzută la pct. 5, Plenul Consiliului Concurenței poate aplica o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 1% și 15% din amenda finală. În cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, nivelul amenzii poate fi diminuat, inclusiv când acesta este stabilit la minimul prevăzut de lege, de la caz la caz, dacă recunoașterea este parțială sau totală.

7. La determinarea cuantumului cu care se reduce amenda pentru recunoaștere, Consiliul Concurenței are în vedere întinderea recunoașterii, astfel:

a) pentru recunoașterea totală a faptei se poate acorda o reducere între 10% și 15% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni;

b) pentru recunoașterea parțială a faptei se poate acorda o reducere între 1% și 9% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni.

8. În cazul în care, după declanșarea cercetării aprofundate și înainte de transmiterea punctului de vedere, întreprinderea implicată transmite o propunere privind formularea unei propuneri de recunoaștere, potrivit prevederilor art. 10 alin. (10) din lege, autoritatea poate aplica o procedură simplificată. După acceptarea propunerii de către Consiliul Concurenței, aceasta devine efectivă.

9. În situația prevăzută la pct. 8, nota de concluzii și decizia de sancționare vor cuprinde o descriere succintă a faptelor, recunoașterea acceptată, încadrarea legală, cuantumul amenzii rezultate ca urmare a aplicării beneficiului recunoașterii, precum și al celei datorate în cazul pierderii acestui beneficiu. Măsurile de remediere acceptate vor fi incluse în decizia adoptată de către Plenul Consiliului Concurenței. În acest caz, Plenul Consiliului Concurenței poate aplica o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 16% și 25% din amenda finală.

10. În cazul acordării reducerii pentru recunoașterea faptei, nivelul amenzii poate fi diminuat, inclusiv când acesta este

stabilit la minimul prevăzut de lege, de la caz la caz, dacă recunoașterea este parțială sau totală. La determinarea cuantumului cu care se reduce amenda pentru recunoaștere, Consiliul Concurenței are în vedere întinderea recunoașterii, astfel:

a) pentru recunoașterea totală a faptei se poate acorda o reducere între 21% și 25% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni;

b) pentru recunoașterea parțială a faptei se poate acorda o reducere între 16% și 20% din nivelul amenzii finale, determinat potrivit prezentelor instrucțiuni.

11. În situația în care Plenul Consiliului Concurenței nu acceptă termenii solicitării adresate de întreprindere și nu acordă o reducere a amenzii, recunoașterea formulată nu va fi utilizată ca element probatoriu, respingerea cererii fiind consemnată în cuprinsul deciziei.

12. Cererile de recunoaștere transmise prin serviciiile poștale/electronice și înregistrate la Consiliul Concurenței după transmiterea punctului de vedere solicitat părții implicate nu vor fi luate în considerare.

13. Exercițarea de către întreprinderi a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, atrage pierderea beneficiului ce vizează reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

14. Prezentele instrucțiuni sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*ANEXĂ
la instrucțiuni*

FORMULAR

privind recunoașterea încălcării prevederilor Legii nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar

.....

(antet întreprindere)

Către: CONSILIUL CONCURENȚEI

Subscrisa,, cu sediul în, județul, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr., CUI, reprezentată legal de, în calitate de, formulăm prezenta

CERERE

de recunoaștere în temeiul art. 10 alin. (9) și (10) din Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar¹

Potrivit prevederilor art. 10 alin. (9) și (10) din Legea nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar, denumită în continuare *Legea nr. 81/2022*,

având în vedere faptul că înțelegem să recunoaștem în mod expres și neechivoc practicile comerciale neloiale și durata încălcării prevederilor Legii nr. 81/2022, conform dispozițiilor art. 10 alin. (9) și (10) din Legea nr. 81/2022, formulăm următoarele:

A. Recunoaștere potrivit art. 10 alin. (9) din Legea nr. 81/2022

..... recunoaște existența practicilor comerciale neloiale, astfel cum acestea rezultă din informarea (denumirea întreprinderii)

transmisă de Consiliul Concurenței cu privire la concluziile analizei realizate în cadrul cercetării aprofundate, declanșată prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. având ca obiect posibila încălcare a prevederilor art. din Legea nr. 81/2022, precum și pentru durata care rezultă din analiză, după cum urmează:

¹ Cererea de recunoaștere se completează înainte de comunicarea punctului de vedere sau în procedura simplificată, după caz.

B. Propunere de recunoaștere potrivit art. 10 alin. (10) din Legea nr. 81/2022

..... recunoaște existența practicilor comerciale neloiale, astfel cum acestea sunt prezentate în Ordinul
(denumirea întreprinderii)

președintelui Consiliului Concurenței nr. având ca obiect posibila încălcare a prevederilor art. din Legea nr. 81/2022, precum și pentru durata prevăzută în ordin, după cum urmează: și solicită aplicarea unei proceduri simplificate pentru constatarea și sancționarea faptei cercetate.

De asemenea, propunem următoarele măsuri care duc la înlăturarea cauzelor încălcării:

..... precizez faptul că în ultimii 3 ani anteriori săvârșirii practicilor comerciale neloiale care fac

(denumirea întreprinderii)

obiectul prezentei cereri față de această întreprindere a fost/nu a fost emisă o decizie de constatare și sancționare a unei practici comerciale neloiale din cele prevăzute la art. 3 și 4 din Legea nr. 81/2022, după cum urmează:

..... se angajează ca informațiile obținute în cadrul procedurii privind recunoașterea practicilor

(denumirea întreprinderii)

comerciale neloiale să fie folosite numai în cadrul procedurilor judiciare și administrative pentru aplicarea regulilor privind concurența și doar în scopul pentru care au fost solicitate.

Reprezentant legal

Numele și prenumele

.....

Semnătura

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

